

Ο ΕΥΛΑΒΗΣ ΙΕΡΕΥΣ Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Περί της μνημονεύσεως κατά την ιερά Προσκομιδή

Κάποιος ευλαβής Ιερέως, σύγχρονος του Μ. Βασιλείου, λόγω κάποιων περιστάσεων μπήκε σε χρέη και τα χρέη αυτά συν τω χρόνω αυξήθηκαν και οι πιστωτές τον ενοχλούν για τον χρέος του. Αυτό τον ανάγκασε να στραφεί και να ζητήσει βοήθεια σε κάποιον κοντινό και γνωστό του έμπορο, ο οποίος, εισακούοντας τον αίτημά του, του έδωσε 500 χρυσά νομίσματα με τα οποία ο ιερέως ξεπλήρωσε τον χρέος του. Προς ικανοποίηση του έμπορου ο ιερέως του υποσχέθηκε να μνημονεύει τον όνομά του και τον όνομα των συγγενών του υπέρ υγείας και υπέρ αναπαύσεως στην Προσκομιδή για όλη του τη ζωή.

Ο έμπορος υπολόγιζε ότι ο ιερέως θα ζούσε πολλά χρόνια και θα προσευχόταν γι' αυτόν και τους συγγενείς του σε κάθε Λειτουργία και μ' αυτόν θα τον ικανοποιούσε για τα χρήματα πού του είχε δώσει.

Ο ιερέως κατάφερε να τελέσει μόνο μία Λειτουργία στην οποία μνημόνευσε τον ευεργέτη του και τούς συγγενείς του. Σύντομα μετά απ' αυτόν αρρώστησε και ύστερα από μια μακρά ασθένεια πέθανε. Ο έμπορος, μαθαίνοντας τον τέλος του Ιερέως, παρά πολύ λυπήθηκε και θλιβόταν για την απώλεια των χρημάτων του, αφού μόνο μια λειτουργία τελέσθηκε από τον ιερέα, πράγμα πού δεν τον περίμενε. Εκείνος υπολόγιζε στην μακροχρόνια ζωή του ιερέως και γι' αυτόν του έδωσε τα 500 νομίσματα. Άρχισε λοιπόν να ενοχλεί την πρεσβυτέρα του κομισθέντος, για να του επιστρέψει τα χρήματα, κρατώντας τα χρήματα μόνο για μία Λειτουργία.

Η πρεσβυτέρα του απάντησε ότι χρήματα δεν έχει, κι αν υπήρχαν κάποια, τα ξόδεψε κατά τη διάρκεια της αρρώστιας του ιερέως και τώρα τίποτε δεν είχε απομείνει. Ο έμπορος, χωρίς να δίνει προσοχή στα λόγια της πρεσβυτέρας, απαιτούσε επίμονα τα χρήματά του, απειλώντας με δικαστήρια. Τότε εκείνη απευθύνθηκε στον Μ. Βασίλειο και του διηγήθηκε τί της είχε συμβεί. Αφού την άκουσε ο άγιος, της είπε: «Εγώ αύριο θα τελέσω τη Θ. Λειτουργία. Ελάτε σε μένα μαζί με τον έμπορο και μια ζυγαριά. Θα ζυγίσουμε μία μερίδα πού θα βγάλω από τον πρόσφορο υπέρ υγείας και σωτηρίας των συγγενών του. Όσο θα ζυγίζεται ή μερίδα στην ζυγαριά, τόσο χρυσάφι θα προσθέτει ο έμπορος στον άλλο δίσκο της ζυγαριάς και μ' αυτόν τον χρυσάφι θα σε πληρώσει για τη μία Λειτουργία πού τέλεσε ο κοιμηθείς Ιερέως».

Ἡ πρεσβυτέρα πήγε στον ἔμπορο και του μετέφερε τα λόγια του ἁγίου Βασιλείου. Ὁ ἔμπορος χάρηκε και τον πρῶι πήγε στον ναό, παίρνοντας μαζί του τη ζυγαριά και κάμποσο χρυσάφι.

Ὁ ἅγιος Βασίλειος, τελώντας την προσκομιδή, ἔβγαλε μία μερίδα υπέρ υγείας και σωτηρίας των δούλων τού Θεού και την απόθεσε στην ζυγαριά. Και πρόσταξε τον ἔμπορο να βάλει χρυσάφι στον ἄλλο δίσκο της. Μα ὅσο χρυσάφι κι αν ἔβαζε ὁ ἔμπορος, ἡ μια μικρή μερίδα ὄλο και βάραινε και ὅσο περισσότερο χρυσάφι ἔβαζε, τόσο χαμηλότερα και χαμηλότερα ἔπεφτε ὁ δίσκος στον ὅποιο εἶχε αποτεθεί ἡ μερίδα πού εἶχε βγάλει ὁ Μέγας Βασίλειος απομείνει τον πρόσφορο κατά την προσκομιδή.

Ὁ ἔμπορος βλέποντας τον μεγάλο θαύμα της Θείας Χάριτος ἔνωσε φόβο και κατάνυξη. Αμέσως ζήτησε συγγνώμη ἀπό τον ἅγιο Βασίλειο και ἀπό την πρεσβυτέρα τού ενοχλούν Κυρίῳ κομισθέντος ιερέως και δεν ἀπαίτησε πλέον χρήματα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. ΣΤΑΡΕΤΣ ΣΑΒΒΑΣ Ο ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗΣ.